ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1922 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 84

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2777 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2633 «περὶ διαθέσεως τῶν ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου τῆς καείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης περιλαμβανομένων ἀκινήτων». 1

Νόμος 2778 περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν ἀναθεωρήσεως ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ καταλόγων βιβλιαρίων κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος κλπ. 2

Νόμος 2779 περὶ ἰσοθεσίου τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχικελευστῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ. 3

Νόμος 2781 περὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν Θράκῃ Μουσουλμανικῶν, Ἰσραηλιτικῶν καὶ Ἀρμενικῶν κοινοτήτων. 4

Νόμος 2782 περὶ Διοικήσεως τῆς Θράκης. 5

Νόμος 2783 περὶ ἐποικισμοῦ ἐν Θράκῃ καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν κατοίκων αὐτῆς. 6

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ παροχῆς συνδρομῆς 4000 χιλ. δραχμῶν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐκ τῶν ἐσόδων κληροδοτήματος Δ. Δωρίδου. 7

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὰ δημόσια γυμνάσια τοῦ Κράτους τοῦ ἐν Γαλαζίῳ ἐκπαιδευτηρίου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος. 8

Περὶ χορηγίας 20.000 χιλιογράμμων ἅλατος εἰς τοὺς ἐν Βόλῳ ἐργοστασιάρχας σαπωνοποιΐας Α. Ἀδαμόπουλον καὶ Ν. Χαϊκάλην διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ. 9

Περὶ καταβολῆς κατὰ δόσεις τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν τῶν μελῶν τῆς «Πανεπαγγελματικῆς Ἑνώσεως Λαρίσης». 10

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1921 Β. διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν». 11

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2633 «περὶ διαθέσεως τῶν ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου τῆς καείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης περιλαμβανομένων ἀκινήτων».

Νόμος 2777

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2633 εἶναι ὅτι, κατὰ τὰς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ νόμου τούτου ἐκποιήσεις, προκειμένου περὶ ἐκποιήσεως οἰκοπέδου διατιμηθέντος κατὰ τὸν νόμον 2633 εἰς ἀξίαν κατωτέραν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἐν ὅλῳ, ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις κτηματογράφων ἀντιπροσωπευόντων οἰκόπεδα μόνον τοῦ αὐτοῦ τομέως, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει ἐπιφάνειαν μεγαλειτέραν τῶν 150 τετρ. μέτρων, ἢ μικροτέραν μὲν ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ ἀξίαν ἐκτιμηθεῖσαν κατὰ τὸν νόμον 1394 τοὐλάχιστον ἴσην τῇ ἐλαχίστῃ τιμῇ διατιμήσεως τοῦ ἐκποιουμένου οἰκοπέδου τοῦ τομέως.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2633 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω·

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο κρινόμενα ὡς χρησιμοποιήσιμα παλαιὰ κτίρια, χρήζοντα δ' ἐπισκευῆς, ἐνισχύσεως ἢ μεταρρυθμίσεως ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ νέου σχεδίου, δύνανται νὰ ἐκκενῶνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου σχεδίου ὑπηρεσία δι' ἠτιολογημένης πράξεώς της ἤθελε θεωρήσει τοῦτο ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἐργασιῶν. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις τεθήσεται εἰς ἐφαρμογὴν διὰ Β. Διατάγματος δι' οὗ ὁρισθήσεται ὁ τρόπος καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐκκενώσεως.

3. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 2633 ἔχον οὕτω· «ἰσχύουσι δὲ καὶ ἀπέναντι τρίτων ἐφ' ὅσον ἀπαγορεύεται ἡ ἐκποίησις τοῦ παραχωρηθέντος» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς· «τὰ βάρη ταῦτα καὶ εἰδικώτερον αἱ ὑποθῆκαι καὶ προσημειώσεις ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ τίτλου ἐγγράφονται ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις ὑποθηκῶν κλπ. ἐπὶ τοῦ νέου κτήματος καὶ μετὰ οἱανδήποτε ἐκποίησιν τοῦ κτήματος τούτου πρὸς τρίτον, ἡ τοιαύτη δὲ ἐγγραφὴ ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς μεταγραφῆς τοῦ τίτλου καὶ θεωρεῖται γενομένη ἀμέσως μετὰ τὴν μεταγραφὴν αὐτοῦ δι' ὃ καὶ προηγεῖται πάσης ἄλλης ἐγγραφῆς μεταγενεστέρας τῆς μεταγραφῆς τοῦ τίτλου, τῆς μεταξὺ τῶν ἀναγνευομένων βαρῶν προτεραιότητος κανονιζομένης καθ' ἣν τάξιν εἶχον ταῦτα πρότερον καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ κτηματογράφῳ σειρὰν τῶν βαρῶν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνιαυσίου προθεσμίας οὐδεμία ἐγγραφὴ ἰσχύει ἀπέναντι τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις τρίτου».

4. Ἐφ' ὅσον τὰ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 2633 οἰκόπεδα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐξεποιήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2633, ἡ ἀγορὰ αὐτῶν θεωρεῖται ἔγκυρος. Ὁ ἀγοραστὴς τῶν οἰκοπέδων τούτων ὀφείλει ἵνα ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποπληρώσῃ τὸ τίμημα αὐτῶν καὶ ἄρξηται τῆς ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος οἰκοπέδου ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς, συμπληρῶν ταύτην μέχρι τοῦ μεγίστου ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ κανονισμοῦ προβλεπομένου ὕψους ἐντὸς προθεσμίας ταχθησομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τὴν χορήγησιν τῆς σχετικῆς πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς ἀδείας. Ἡ μὴ τήρησις οἱουδήποτε τῶν ἀνωτέρω ὅρων, βεβαιουμένη καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει ἀπόφασις τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀγορᾶς, ἰσχυούσης ἐν τοιαύτῃ περι-

πτώσει ὡς πρὸς ταύτην τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 2633.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Ξ. Στρατηγὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

(2)

Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν ἀναθεωρήσεως ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ καταλόγων βιβλιαρίων κατὰ τὸ ἐν. ἔτος κλπ.

Νόμος 2778

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 10 τοῦ νόμου 1075 καὶ 11 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' προθεσμίαι διὰ τὴν ἐτησίαν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τῶν καταλόγων βιβλιαρίων δύνανται νὰ παραταθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐ. ἔ. διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

Ἐν αἷς περιφερείαις ἰσχύει ὁ περὶ βιβλιαρίων ταυτότητος νόμος ΓΣΚΑ' τὴν διανομὴν τῶν βιβλιαρίων θέλουσιν ἐνεργήσει αἱ αὐταὶ αἱ διὰ τὸ ἐν. ἔτος ἐκλεγεῖσαι ἐπιτροπαί.

Ἄρθρον 2.

Ἐγκρίνονται αἱ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χορηγηθεῖσαι εἰς τοὺς Νομάρχας προκαταβολαὶ ἐν δραχμαῖς ἐν συνόλῳ εἴκοσι χιλιάδων (20,000) διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1920.

Πρὸς τακτοποίησιν τῶν προκαταβολῶν ταύτων ἐπιτρέπεται τὰ ἐκδαθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Νομαρχῶν ἰσόποσα πρὸς τὰ χορηγηθέντα αὐτοῖς ποσὰ τακτικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν ἐξοφλητικῶν αὐτῶν ἀποδείξεων, ἀναγραφομένης εἰδικῆς πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1922—23.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ν. Στράτος

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ
Κ. Λυκουρέζος

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Γούναρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

(3)

Περὶ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχικελευστῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Νόμος 2779

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐν τῷ νόμῳ 2126 τῆς 16 Μαρτίου 1920 «περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ» συνημμένος ὑπὸ στοιχεῖον Α πίναξ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς, ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὰ ποσὰ τῶν μισθῶν.

Βαθμοί		Μηνιαῖος μισθὸς ἄνευ κρατήσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ταμείων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ πλὴν τῶν μετοχῶν.
Ἀντιναύαρχος		1.500
Ὑποναύαρχος		1.200
Πλοίαρχος		1.000
Ἀντιπλοίαρχος	Καὶ οἱ τούτοις ὁμοιόβαθμοι πάντων τῶν κλάδων, ἐκτὸς τῶν ἀρχιεργοστασιαρχῶν α' τάξεως, ἐπιμηχανικῶν, μηχανικῶν α' καὶ β' τάξεως.	900
Πλωτάρχης		800
Ὑποπλοίαρχος		600
Ἀνθυποπλοίαρχος		500
Οἱ ὁμοιόβαθμοι τῶν Σημαιοφόρων καὶ ἔφεδροι Σημαιοφόροι.		450
Μόνιμοι σημαιοφόροι.		360

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν μὲν ἀρχικελευστῶν α' τάξεως, ἀρχικελευστῶν καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων, ἐκτὸς τῶν μηχανικῶν, ἀρχιεργοδηγῶν α' τάξεως, ἀρχιεργοδηγῶν καὶ τῶν τῆς Ν. Α. Υ. ὁρίζεται ἀπὸ 1 Μαΐου 1922 ὡς ἑξῆς :

Ἀρχικελευστῶν α' τάξεως	δραχ.	300
Ἀρχικελευστῶν	»	282
Τῶν δὲ κάτωθι ὡς ἑξῆς :		
Ἐπιμήχανικῶν	δραχ.	700
Μηχανικῶν α' τάξεως	»	650
Μηχανικῶν β' τάξεως	»	600
Ἀρχικελευστῶν μηχανικῶν	»	500
Κελευστῶν μηχανικῶν	»	400
Ὑποκελευστῶν α' τάξεως μηχανικῶν	»	350
Ὑποκελευστῶν β' τάξεως μηχανικῶν	»	300

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου 1922 χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπίδομα ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν μέχρι πέρατος τῆς παρούσης ἐπιστρατεύσεως καὶ ἓξ μῆνας μετ' αὐτὴν εἰς μὲν τοὺς ὑπηρετοῦντας ἢ εὑρισκομένους ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἢ ἐπιβαίνοντας Β. πλοίων ναυλοχούντων εἰς λιμένας ἢ ὅρμους ἢ περιπλεόντων τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, Προποντίδος καὶ Εὐξείνου Πόντου ἀξιωματικούς, ἀρχικελευστὰς α' τάξεως, ἀρχικελευστάς, κελευστὰς καὶ μονίμους ὑποκελευστὰς καὶ τοὺς τούτοις ἐξομοιουμένους (ἐκτὸς τῶν ἀρχιεργοστασιαρχῶν α' τάξεως, ἀρχιεργοδηγῶν α' τάξεως, ἀρχιεργοδηγῶν, ἐργοδηγῶν, ἀρχιτεχνιτῶν καὶ τεχνιτῶν α' τάξεως καὶ ἀερομηχανικῶν καὶ τεχνιτῶν τῆς Ν. Α. Υ.) ὡς ἑξῆς :

Γενικοὺς ἀξιωματικούς, πλοιάρχους καὶ ἀντιπλοιάρχους 40 ο/ο.

Πλωτάρχας καὶ ὑποπλοιάρχους 45 ο/ο.

Ἀνθυποπλοιάρχους, σημαιοφόρους, ἀρχικελευστὰς α΄ τάξεως, ἀρχικελευστάς, κελευστὰς καὶ μονίμους ὑποκελευστὰς 50 ο/ο.

Εἰς δὲ τοὺς ὁπωσδήποτε ἄλλου ὑπηρετοῦντας ἢ εὑρισκομένους ἀξιωματικούς, ἀρχικελευστὰς α΄ τάξεως, ἀρχικελευστάς, κελευστὰς καὶ μονίμους ὑποκελευστὰς καὶ τοὺς τούτοις ἐξομοιουμένους (ἐκτὸς τῶν ἀρχιεργοστασιαρχῶν α΄ τάξεως, ἀρχιεργοδηγῶν α΄ τάξεως, ἀρχιεργοδηγῶν, ἐργοδηγῶν, ἀρχιτεχνιτῶν καὶ τεχνιτῶν α΄ τάξεως καὶ ἀερομηχανικῶν καὶ τεχνιτῶν τῆς Ν. Α. Υ.) ὡς ἑξῆς:

Γενικοὺς ἀξιωματικούς, πλοιάρχους καὶ ἀντιπλοιάρχους 30 ο/ο

Πλωτάρχας καὶ ὑποπλοιάρχους 35 ο/ο.

Ἀνθυποπλοιάρχους, σημαιοφόρους, ἀρχικελευστὰς α΄ τάξεως, ἀρχικελευστάς, κελευστὰς καὶ μονίμους ὑποκελευστὰς 40 ο/ο.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἔγγαμοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀρχικελευσταὶ ἐν γένει, οἱ ἀρχιεργοστασιάρχαι α΄ τάξεως, ἀρχιεργοδηγοὶ α΄ τάξεως καὶ ἀρχιεργοδηγοὶ οἱ ἔχοντες ἄνω τῶν τριῶν μελῶν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ των (συζύγου καὶ τέκνων) καὶ μέχρι τοῦ 18 ἔτους τῆς ἡλικίας των διά τε τὰ ἄρρενα καὶ θήλεα τέκνα ἐκ νομίμου γάμου λαμβάνουσι προσέτι 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν.

Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα παρακολουθοῦσι τὰς μεταβολὰς τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχικελευστῶν ἐν γένει.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων ἐπιδομάτων οὐδεμία κράτησις ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ οὔτε ἄλλη τις ἐνεργεῖται. Τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ΄ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Ι. Λεωνίδας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

---

(4)

Περὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν Θράκῃ Μουσουλμανικῶν, Ἰσραηλιτικῶν καὶ Ἀρμενικῶν κοινοτήτων.

Νόμος 2781

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ΄ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐτῶν 1922 καὶ ἑξῆς ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐνίσχυσις ἐκπαιδεύσεως καινοτήτων Θράκης» πίστωσις 1) διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ὀθωμανῶν, 2) διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, 3) διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἀρμενίων. Τὰ ποσὰ τῶν πιστώσεων καθορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ΄ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. **Κ. Πολυγένης**

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ **Κ. Λυκούργος**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

---

(5)

Περὶ Διοικήσεως τῆς Θράκης.

Νόμος 2782

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ΄ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Καθίσταται Γενικὴ Διοίκησις Θράκης, περιλαμβάνουσα τήν τε Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Θράκην.

Ἄρθρον 2.

Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης διορίζεται εἴτε ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1149 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1918 «περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις», εἴτε Ὑπουργὸς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου 2574 τῆς 26 Ἀπριλίου 1921 «περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γεν. Διοικητοῦ εἰς μέλος τῆς Κυβερνήσεως».

Ἄρθρον 3.

Ἕδρα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ὁρίζεται ἡ Ἀδριανούπολις.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης ἀσκεῖ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁριζόμενα διὰ τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 4 καὶ ἑπομ. τοῦ νόμου 1149 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1918, τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου Β. διατάγματος τῆς 10 Φεβρουαρίου 1918 καὶ τῶν τροποποιησάντων καὶ συμπληρωσάντων τὰς διατάξεις αὐτῶν νόμων. Προσωρινῶς δὲ καὶ ἐφ' ὅσον Γενικὸς Διοικητὴς εἶνε Ὑπουργὸς ἀσκεῖ καὶ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΔΡΛΔ΄ τοῦ ἔτους 1913 καὶ τοῦ νόμου ΔΡΛΔ΄ τὰς ἀσχέτους πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος.

Τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κανονίζονται κατὰ τὸν νόμον 273 τοῦ ἔτους 1914.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2492 ἰσχύει διὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1914 τοῦ ἔτους 1920.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑφισταμένη διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Θράκης δύναται νὰ μεταβληθῇ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ τοιαύτη μεταβολὴ τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως δὲν ἰσχύει ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκλογὰς βουλευτῶν τὰς ἐνεργουμένας ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ περὶ αὐτῆς Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς θέσεις διευθυντῶν, τμηματαρχῶν, εἰσηγητῶν καὶ γραμματέων α' τάξεως ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης ὡς καὶ εἰς τὰς θέσεις οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ταμιῶν, τελωνῶν καὶ ὑποτελωνῶν, ὑπηρετοῦσιν ἀποκλειστικῶς ὑπάλληλοι μόνιμοι, διοριζόμενοι ἢ μετατιθέμενοι ἀπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον περὶ διορισμοῦ καὶ μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων νόμων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ μετάθεσις καὶ ὁ διορισμὸς εἰς τὰς ὑπηρεσίας Θράκης γίνεται διὰ Β. διατάγματος, ὅπου ἀπαιτεῖται τοῦτο. Ἡ δὲ τοποθέτησις αὐτῶν ἐν ταῖς καθ' ἕκαστα ὑπηρεσίαις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Οἱ ἤδη ἀπεσπασμένοι παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης δημόσιοι ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν ἐχόντων βαθμὸν Διευθυντοῦ α' τάξεως Ὑπουργείου, θεωροῦνται ὡς μετατεθειμένοι εἰς αὐτήν, ἀναμετατίθενται δὲ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 13.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δύναται ν' ἀναθέσῃ προσωρινῶς εἰς τὸν οὕτω διοριζόμενον ἢ μετατιθέμενον μόνιμον ὑπάλληλον ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕνα βαθμὸν ἀνώτερον τῆς τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καθ' οἱονδήποτε κλάδον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ διορισμοῦ ἢ μεταθέσεως διατάγματος τὸ δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας εἰς τὸν διοριζόμενον ἢ μετατιθέμενον ὑπάλληλον ἔχει μόνον ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης.

Ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ διορισθεὶς ἢ μετατεθεὶς εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Θράκης ὑπάλληλος εἶνε ὑπόχρεως νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν ὁρίζεται εἰκοσαήμερος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως, συμπεριλαμβανομένης, τοῦ περὶ διορισμοῦ ἢ μεταθέσεως Β. διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀδικαιολόγητος ὑπέρβασις τῆς προθεσμίας ταύτης ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, διωκόμενον κατὰ τοὺς δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν ἰσχύοντας σχετικοὺς νόμους.

Ἄρθρον 10.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐπὶ δεκαετίαν ὁ χρόνος τῆς ἐν Θράκῃ ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων λογίζεται διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως καὶ τῆς προαγωγῆς κατὰ τὸ ἓν τρίτον ἀνώτερος τοῦ πραγματικοῦ.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ὑπηρετοῦντας ἐν Θράκῃ ὑπαλλήλους, ἐφόσον οὗτοι ἤθελον ὑπηρετήσει ἐν Θράκῃ τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓν ἔτι ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ληφθησομένην προτάσει τοῦ Γ. Διοικητοῦ, κανονισθῇ ὁ ὀργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης. Ἐκ τῶν οὕτω συσταθησομένων θέσεων αἱ τῶν Διευθυντῶν, Τμηματαρχῶν καὶ Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων α' τάξεως, ὡς καὶ αἱ θέσεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων καὶ Ταμιῶν, Τελωνῶν καὶ Ὑποτελωνῶν πληροῦνται κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ἐν τῷ Παλαιῷ Κράτει.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δύναται νὰ ἀναθέτῃ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ τὴν ἄσκησιν μέρους τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῶν καθηκόντων του εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς προϊσταμένους τῶν διευθύνσεων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐκ Θράκης εἰς ὑπηρεσίας ἐν Παλαιῷ Ἑλλάδι μετάθεσις ὑπαλλήλου πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἐν Θράκῃ τοποθετήσεώς του γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ εἰς τὰς ὑπηρεσίας Θράκης μετάθεσις, ἀλλὰ μόνον τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης. Μεθ' ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν ἐν Θράκῃ ὁ ὑπάλληλος δύναται νὰ μετατεθῇ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον περὶ μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων νόμων καὶ ἄνευ προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἄρθρον 14.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην τοιαύτην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συσταθήσεται Ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν Διευθυντῶν Ὑπουργείων, ἥτις μεταβαίνουσα, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς Θράκην, θέλει ἐξετάσει, δι' ὧν αὐτὴ ἤθελεν ἐγχειρίνει μέτρων, τά τε τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα τῶν ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις Θράκης ὑπὸ τῆς Γ. Διοικήσεως διωρισμένων πρὸσωρινῶν ὑπαλλήλων πλὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν δικαστικῶν καὶ θέλει ἀποφασίσει ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς Θράκην μεταβάσεώς της περὶ τῆς μονιμοποιήσεως ἢ μὴ αὐτῶν εἰς ὃν κατέχουσιν ἢ κατώτερον βαθμόν.

Ἐκτακτοι ἢ προσωρινοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι διωρισμένοι ὑπό τινος τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων (πλὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν) καὶ ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Θράκης μονιμοποιοῦνται δι' ὁμοψηφίας τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ προσωρινοί, ἀλλ' ἡ διατήρησις ἢ ἀπόλυσις τῶν μὴ τυχόντων ὁμοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνήκει εἰς τὸ διορίσαν αὐτοὺς Ὑπουργεῖον.

Διὰ τοὺς ἐντοπίους καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀλυτρώτων ἑλληνικῶν χωρῶν προσωρινοὺς ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραφέως α' τάξεως μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως α' τάξεως συμπεριλαμβανομένου, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐξετασθῶσι μόνον τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Ὁ χρόνος προγενεστέρας ὑπηρεσίας δὲν ὑπολογίζεται μεταξὺ τῶν ἀναγκαίων προσόντων διὰ τὴν εἰς τινα βαθμὸν μονιμοποίησιν τοῦ προσωρινοῦ ὑπαλλήλου.

Ὑπάλληλος προσωρινὸς τυχὼν τῆς ὁλοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς μονιμοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ τοποθετεῖται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Θράκης, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τοῦ οἰκείου Β. διατάγματος καὶ δημοσιευομένου ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῆς περὶ μονιμοποιήσεως ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Προσωρινὸς ὑπάλληλος τυχὼν πλειονοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μονιμοποίησιν δύναται νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν προσωρινὴν θέσιν του κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου κανόνος, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ αὕτη διὰ μονίμου ὑπαλλήλου.

Προσωρινὸς ὑπάλληλος μὴ τυχὼν τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπολύεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἰσόβιοι ἢ μόνιμοι, τοποθετοῦνται ἐν Θράκῃ κατὰ τοὺς νόμους περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων ἐπεκτείνηται εἰς Θράκην ἡ ἰσχὺς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑφισταμένων ἐν τῷ λοιπῷ Κράτει νόμων.

Ἄρθρον 16.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις διευθυντοῦ Ὑπουργείου.

Διευθυντὴς Ὑπουργείου δύναται, τῇ συναινέσει αὐτοῦ, νὰ ἀπασπασθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης, ἐπὶ τρίμηνον κατ' ἀνώτατον ὅρον χρονικὸν διάστημα, πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης ὑπηρεσίας. Τελεῖ δὲ κατὰ τὴν

διάρκειαν τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν μόνου τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Εἰς τὸν οὕτω ἀποσπώμενον παρέχεται πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτοῦ ἐξόδων καὶ πρόσθετος ἡμερησία ἀποζημίωσις κανονιζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς ἡμερησίας αὐτοῦ ἀποδοχάς.

Τῶν ἰδίων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται καὶ τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 17.

Ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καταργεῖται ὁ νόμος 1910 τῆς 20 Ἰανουαρίου 1920, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γεν. Διοίκησιν Θράκης.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. Πρωτοπαπαδάκης

Τὰ Μέλη

Γ. Μπαλτατζῆς, Δ. Γούναρης, Ν. Στρᾶτος, Κ. Πολυγένης, Ε. Λαδόπουλος, Κ. Λυκουρέζος, Μ. Γούδας, Ξ. Στρατηγός, Μ. Θεοδωρίδης, Ι. Λεωνίδας, Γ. Μερκούρης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

---

(6)

Περὶ ἐποικισμοῦ ἐν Θράκῃ καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Νόμος 2783

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται δαπάνη διὰ μὲν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ παλιννοστήσαντος πληθυσμοῦ Θράκης μέχρι ποσοῦ δραχμῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων, διὰ δὲ τὴν ἐν γένει ἐγκατάστασιν καὶ περίθαλψιν τῶν ἐν Θράκῃ εὑρισκομένων καὶ τῶν ἀφιχθησομένων ἐποίκων ὁμογενῶν μέχρι ποσοῦ δραχμῶν πεντήκοντα πέντε (55) ἑκατομμυρίων.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν πεντήκοντα πέντε (55) ἑκατομμυρίων, δραχμαὶ πέντε (5) ἑκατομμύρια διατίθενται διὰ περίθαλψιν τῶν ἐποίκων ὁμογενῶν καὶ βαρύνουσι τὸ Ὑπουργεῖον Περιθάλψεως.

Ἡ δαπάνη τῶν δεκαπέντε (15) ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν παλιννοστησάντων Θρακῶν καὶ ἡ δαπάνη τῶν πεντήκοντα (50) ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐποίκων ὁμογενῶν βαρύνουσι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Ὑπουργείων τούτων ἀναγράφονται ἐτησίως αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις, τιθέμεναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης, δι' ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σκοπὸν συνιστᾶται παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης πενταμελὴς Κεντρικὴ Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ πέντε ἀνωτέρων μονίμων ὑπαλλήλων, ἑνὸς ἐκ τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Περιθάλψεως καὶ Συγκοινωνίας καὶ δύο ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκ τῶν ἀπεσπασμένων ἢ ὁριστικῶς τοποθετηθησομένων ἐν Θράκῃ, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ὁμοιοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

Διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ διορισθῇ εἰδικὸς πρόεδρος τῆς τοιαύτης ἐπιτροπῆς καὶ μὴ δημόσιος ὑπάλληλος ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ Γεν. Γραμματέως Ὑπουργείου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν μετέχει τῆς ἐπιτροπῆς ὁ νεώτερος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἀναπληρωτὴς τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδικοῦ προέδρου, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ἢ τυχὸν μὴ ὑπάρχοντος εἶνε ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν μελῶν ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τούτων. Ἀναπληρωταὶ δὲ τῶν μελῶν διορίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης ἐκ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος καλούμενοι ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου καὶ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κανονίζει μόνον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τῶν λεπτομερειῶν ἐπαφιεμένων εἰς τὰς ὑπευθύνους ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, πᾶν ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θράκης, ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς εἴδους προμηθείας καθορίζουσα καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν γενήσονται αὗται, γνωματεύει περὶ τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ δι' ἀνεγέρσεις, ἐπισκευάς, ἀγοράς, ἢ μισθώσεις οἰκημάτων καὶ γαιῶν, τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τύπου τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκημάτων, εἴτε δι' ἐργαλαβίας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον, τῆς προσλήψεως τοῦ ἀπαραιτήτως ἀναγκαίου προσωπικοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὸν ἐγκεκριμένον ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας ὑπάρχοντος, ὡς καὶ περὶ πάσης δαπάνης ἢ μέτρου ἀναγκαίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καλουμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ παρόντων τοὐλάχιστον τριῶν μελῶν, ἐξ ὧν εἷς γεωπόνος, καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφαινομένου ὁριστικῶς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καθίστανται ἐκτελεσταί, ἀφοῦ προηγουμένως ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ὅστις δικαιοῦται νὰ τροποποιήσῃ ἢ ἀπορρίψῃ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μόνον ἐφόσον αὗται ἀντίκεινται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος νόμου ἢ δὲν εἶναι ἐφικτὴ διὰ γενικωτέρους λόγους ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν, πάντοτε δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Εἰς πᾶν ἔνταλμα ἐκδιδόμενον πρὸς πληρωμὴν δαπάνης ἀφορώσης τὸν σκοπὸν τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, δέον νὰ ἐπισυνάπτηται ἀπαραιτήτως πλὴν τῶν κεκανονισμένων δικαιολογητικῶν καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ δαπάνη αὕτη, εἴτε γενικῶς εἴτε εἰδικῶς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ διανομὴ τῶν δανείων ἐν γένει θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ἁρμοδίων Γραφείων Ἐποικισμοῦ.

Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν γραφείων τούτων.

Ἄρθρον 7.

Ἔναντι τῶν διανεμομένων δανείων ἐν γένει λαμβάνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἀποδείξεις ὑπογεγραμμέναι ὑπὸ τῶν παραλήπτων, ἢ, τούτων ἀγραμμάτων ὄντων, ὑπὸ δύο μαρτύρων καὶ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ Ἐποικισμοῦ καὶ ὁσάκις μὲν πρόκειται περὶ διανομῆς αὐτουσίου ὑλικοῦ αἱ ἀποδείξεις αὗται συντάσσονται εἰς ἁπλοῦν, ὁσάκις δὲ περὶ μετρητῶν εἰς διπλοῦν.

Διὰ τὰς οὕτω συντεταγμένας ἀποδείξεις ἰσχύει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1684.

Ἄρθρον 8.

Τὸ χορηγηθησόμενον εἰς ἕκαστον ἐντόπιον Θρᾷκα δάνειον δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τοῦ τυχὸν χορηγηθέντος τοιούτου εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ νόμου 2515 δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 6.000 δραχμὰς, πλὴν τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ Καλλιπόλεως καὶ Μαδύτου, δι' ὃν τὸ ποσὸν δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι δραχ. 8.000.

Ἅμα ὡς δημοσιευθῇ τὸ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς Β. διάταγμα καὶ μέχρι τῆς ἑπομένης ἡμέρας τῆς ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς ἀναστέλλεται πᾶσα τοιαύτη χορήγησις.

Ἐπίσης κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀναστέλλεται καὶ πᾶσα ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὀφειλομένων.

Ἄρθρον 9.

Πάντα τὰ ὡς δάνεια χορηγηθέντα εἰς ἕκαστον ἐντόπιον κάτοικον Θράκης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων 350, 1746, 1538, τοῦ νόμου τοῦ κυρώσαντος τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 29 Ἰουνίου τοῦ 1919 καὶ τοῦ νόμου 2515 ὡς καὶ τὸ χορηγηθησόμενον τυχὸν τοιοῦτον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου, ἀποτελοῦσιν ἑνιαῖον δάνειον ἐξοφλητέον πρὸς τὸ Κράτος, εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου τοκοχρεολυσίας καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 ο/ο τῆς καταβολῆς, τῆς πρώτης δόσεως ἀρχομένης τὴν 1 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1923, ἀφ' ἧς ἄρχεται ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν τόκων διὰ τὰ ἀνωτέρω δάνεια.

Ὅσοι μέχρι τῆς ἀνωτέρω χρονολογίας θέλουσιν ἐξοφλήσει τὸ χρέος των, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, ἀπαλλασσόμενοι καὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τόκων.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀνωτέρω δόσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τηρουμένης πάντοτε τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ σχετικαὶ βεβαιωτικαὶ καταστάσεις συντάσσονται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἐποικισμοῦ καὶ, θεωρούμεναι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ κατ' ἐντολὴν τούτου ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς οἰκείους ταμίας πρὸς εἴσπραξιν.

Πλὴν τῆς διατάξεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρ. 8 ἀναστολὴ τῆς εἰσπράξεως δόσεώς τινος καθόλου ἢ ἐν μέρει διά τινας περιστερείας ἢ συνοικισμοὺς ἢ καὶ συγκεκριμένως δι' ὡρισμένα ἄτομα συνοικισμῶν τινων, δύναται νὰ χορηγηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, στηριζομένης ἐπὶ ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Ἐποικισμοῦ καὶ ὁμοφώνου γνωματεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίστανται ἡ εἰρημένη ἐπιτροπή, ἐὰν ἐκ θεομηνίας ἢ ἄλλου τυχαίου λόγου κατεστράφησαν αἱ σπαρεῖσαι ἐκτάσεις, ἢ ἐμειώθη ἡ παραγωγὴ κατωτέρω τοῦ ἡμίσεως τοῦ μέσου ὅρου τῆς παραγωγῆς τῶν προηγουμένων τελευταίων τριῶν ἐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι διαρκείας μείζονος τοὺς ἑνὸς ἔτους, ἐν περιπτώσει δὲ χορηγήσεως τοιαύτης ἑνὸς ἔτους, οἱ δι' οὓς ἐχορηγήθη ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι ταύτην ἀνυπερθέτως κατὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος ὁμοῦ μετὰ τῆς ἑπομένης δόσεως. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενον ἔτος συντρέχουσιν οἱ ἀνωτέρω λόγοι, δύναται νὰ χορηγηθῇ καθ' ὁμοιον τρόπον ἀναστολὴ διὰ τὴν δευτέραν μόνον δόσιν.

Ἄρθρον 11.

Διὰ τοὺς ἐγκατασταθέντας καὶ ἐγκατασταθησομένους ἐν Θράκῃ ἐποίκους ὁμογενεῖς, ἰσχύει ὁ νόμος 350 μετὰ τῶν συμπληρωσάντων τοῦτον νόμων 887, 1584 ὡς καὶ τῶν κυρωσάντων τὰ Διατάγματα νόμων 1745 καὶ 1746, ἐλαττουμένου μόνον τοῦ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν χρονικοῦ διαστήματος εἰς δέκα πέντε ἀντὶ τριάκοντα ἐτῶν, τῶν σχετικῶν πιστώσεων λαμβανομένων ἐκ τῶν τοῦ παρόντος νόμου τοιούτων.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐποίκους τοὺς ἐξοφλήσαντας ὁλόκληρον τὸ χρέος των ἐντὸς τετραετίας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς ἐγκαταστάσεώς των.

Ἡ δικαιοδοσία τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κτημάτων καὶ Ἐποικισμοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπέρβασιν τῶν ἐν τῷ νόμῳ 350 ταχθεισῶν ἀνωτάτων ὁρίων δαπάνης διὰ τὴν παροχὴν μέσων ἐν γένει ἐγκαταστάσεως καὶ καλλιεργείας εἰς ἐγκαθισταμένους ἐποίκους.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν εἶνε ἄμισθος.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ εἴσπραξις τῶν χρεῶν ταύτων εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν Θράκης, παρ' ἣ ἀποσπᾶται ἢ τοποθετεῖται τὸ ἀναγκαιοῦν προσωπικόν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ χρέος τῶν ἐκ Βουλγαρίας ἐποίκων ὁμογενῶν δύναται νὰ καταστῇ καθόλου ἢ ἐν μέρει ἀπαιτητὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης, εὐθὺς ὡς ἤθελε καταβληθῇ αὐτοῖς ἡ ἀξία τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐγκαταλειφθησομένης ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τῆς ἐν Νεΐγῦ ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας «περὶ ἀμοιβαίας καὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων».

Ἄρθρον 14.

Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους καὶ εἰς ἀλλογενεῖς ἐποίκους, μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν περιθάλψεως, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης.

Ἄρθρον 15.

Ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν ἐπὶ πιστώσει εἰς Γεωργικοὺς Συνεταιρισμούς, Κοινότητας καὶ προσφυγικοὺς Συνοικισμούς, καθοριζομένου ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ τρόπου τῆς προμηθείας καὶ χρεώσεώς των, ὥστε εἰς οὐδεμίαν ζημίαν νὰ ὑπόκηται τὸ Δημόσιον.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως ἀνεπαρκῶς ἐφοδιαζομένων ἐποίκων ὁμογενῶν ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρεουμένων ἀναλόγως καλλιέργεια μέρους τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρουμένων γαιῶν.

Κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης, ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις μέρους ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως δι' ἐποικιστικὰς ἐργασίας.

Ἄρθρον 16.

Πᾶσα λεπτομέρεια, ἀφορῶσα τὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, κανονισθήσεται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Περιθάλψεως.

Ἄρθρον 17.

Ὁ νόμος 2515 καταργεῖται, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ παραχθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ
Κ. Λυκουρέζος

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Κ. Πολυγένης

Ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως
Μ. Θεοδωρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ παροχῆς συνδρομῆς 4000 δραχμῶν ἐφάπαξ εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐκ τῶν ἐσόδων κληροδοτήματος Δ. Δωρίδου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε·

Ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος Δ. Δωρίδου ἐγκρίνεται ἡ παροχὴ συνδρομῆς τεσσάρων χιλιάδων (4000) δραχμῶν ἐφάπαξ εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἵνα διατεθῶσι πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξυπηρέτησιν ἀγαθοεργοῦ καλλιτεχνικοῦ σκοποῦ, ὑποκειμένου μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Κ. Πολυγένης

(8)

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὰ δημόσια γυμνάσια τοῦ Κράτους τοῦ ἐν Γαλαξίῳ ἐκπαιδευτηρίου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 12 τῶν νόμων ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, λαβόντος ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου ε. ἔ. γνωμοδότησιν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζεται ὡς ἰσότιμον πρὸς τὰ δημόσια γυμνάσια τοῦ Κράτους τὸ ἐν Γαλαξίῳ ἐκπαιδευτήριον τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Κ. Πολυγένης

(9)

Περὶ χορηγίας 20,000 χιλιογράμμων ἄλατος εἰς τοὺς ἐν Βόλῳ ἐργοστασιάρχας σαπωνοποιΐας Α. Ἀδαμόπουλον καὶ Ν. Χαϊκάλην, διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν εἴκοσι χιλιάδες (20,000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τοὺς ἐργοστασιάρχας σαπωνοποιΐας ἐν Βόλῳ Α. Ἀδαμόπουλον καὶ Ν. Χαϊκάλην, διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν λεπτῶν δέκα (10) κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Βόλου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος, ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας 1/4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ε. Λαδόπουλος

(10)

Περὶ καταβολῆς κατὰ δόσεις τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν τῶν μελῶν τῆς «Πανεπαγγελματικῆς Ἑνώσεως Λαρίσης».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος «περὶ ἐπαγγελματικῶν Σωματείων» καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ.

221 ἔγγραφον τῆς Πανεπαγγελματικῆς Ἑνώσεως Λαρίσης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐπιτρέπομεν ὅπως αἱ καθυστερούμεναι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τῆς εἰρημένης Ἑνώσεως, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτῆς, ἐξοφληθῶσι κατὰ δόσεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Μ. Γούδας

---

(11)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1921 Β. διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 2261 «περὶ Μέσης Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ εἰσιτήριοι καὶ καταταικτήριοι ἐξετάσεις εἰς τὰς νεοσυστάτους Δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολὰς Θεσσαλονίκης, Καβάλλας, Ξυλοκάστρου, Χαλκίδος, Χανίων καὶ Β' Ἐμπορικὴν Σχολὴν Θηλέων Ἀθηνῶν, ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῶσι κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1921—1922 καὶ 1922—1923, πλὴν τῆς κατὰ Σεπτέμβριον ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1921 Β. διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν» προθεσμίας καὶ ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Οἱ ἐπιτυγχάνοντες δὲ κατ' αὐτὰς μαθηταὶ εἰσέρχονται ἢ κατατάσσονται εἰς τὰς ἐκ τῶν ὡς ἄνω σχολῶν εἰς ἃς καὶ ὑπέστησαν τὴν δοκιμασίαν, μὴ δικαιούμενοι νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς ἄλλας Δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολάς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν ταῖς Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς Πατρῶν καὶ Σύρου, ἐν αἷς, συνεπείᾳ ἐπιδημικῶν νόσων διεκόπησαν τὰ μαθήματα πρὸ τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 15 Αὐγούστου 1921 προθεσμίας ὑπὲρ τὸ δεκαπενθήμερον, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς νὰ κριθῇ ἡ ἱκανότης ἁπάντων τῶν μαθητῶν πρὸς προαγωγὴν ἢ ἀπόλυσιν κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος 1921—1922, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων βαθμολογίας των.

2. Ὡς τελικὸς βαθμὸς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λαμβάνεται ἐν ἑκάστῳ μαθήματι ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμῶν τῶν τριῶν πρώτων διμήνων καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς προφορικῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῶν ἡμερησίων ἐλέγχων κατὰ τὸ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ τρίτου διμήνου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων χρονικὸν διάστημα. Τῶν δὲ μαθητῶν τῶν μὴ ὑποστάντων ποσῶς προφορικὴν δοκιμασίαν κατὰ τὸ ὡς ἄνω τελευταῖον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ἡ ἱκανότης κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βαθμολογίας τῶν τριῶν μόνον διμήνων.

3. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μαθητῶν τούτων ἀπαιτεῖται τελικὸς βαθμὸς εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοὐλάχιστον πέντε (5). Οἱ ὑπολειφθέντες εἰς τρία τὸ πολὺ μαθήματα τοῦ ἄνω ὁρισθέντος βαθμοῦ παραπέμπονται εἰς συμπληρωματικὴν κατὰ Σεπτέμβριον ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα· οἱ λαβόντες ὅμως εἰς πλείονα τῶν τριῶν ἔλαττον τοῦ 5 παραπέμπονται εἰς ὁλικὴν κατὰ Σεπτέμβριον ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὁλικοῦ βαθμοῦ κατά τε τὰς προαγωγικὰς καὶ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν εἰς μὲν τὰ Ἑλληνικὰ μαθήματα, Ἐμπορικά, Ἐμπορευματολογίαν καὶ Καλλιγραφίαν λαμβάνεται ὡς συντελεστὴς 5, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μαθήματα 4.

Ἄρθρον 4.

Ἀκροαταί, φοιτήσαντες ἀνελλιπῶς εἰς Δημοσίαν Ἐμπορικὴν Σχολὴν καὶ φέροντες ἀπόδειξιν ἐμφαίνουσαν τὸν χρόνον φοιτήσεως καὶ τὴν τάξιν, ἧς τὰ μαθήματα παρηκολούθησαν, γίνονται δεκτοὶ εἰς κατατακτήριον δοκιμασίαν διὰ μίαν τῶν δύο πρώτων τάξεων Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 15 Αὐγούστου 1921 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Τὰ γραπτὰ τῶν ἐγγράφων εἰσιτηρίων καὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων γίνονται ἐπὶ φύλλων χάρτου φερόντων προσκεκολλημένον τεμάχιον ἀδιαφανοῦς χάρτου πρὸς κάλυψιν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξεταζομένου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 15 Αὐγούστου 1921 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν» καταργοῦνται τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 καὶ τὰ ἐδάφια 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 14.

2. Ἐπίσης καταργοῦνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. διατάγματος τὰ ἄρθρα 15 καὶ 34.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ διατάγματος τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου 1922.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Μ. Γούδας

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ὁδὸς Καποδιστρίου 32.